

Julgranens predikan

Bidrag från Bengt Pleijel
2008-12-09
Senast uppdaterad 2013-12-22

Julgranens predikan

På tyska har man två benämningar på julgran: Weihnachtsbaum - den stilla nattens träd, och Christbaum - Kristusträd. Julgranen är ett Kristus-träd. Låt oss lyssna till dess predikan.

Granen talar till oss om det liv som aldrig dör. Mitt i den kalla vinter då köld och snö kommit björk och al och andra lövträd att se som om de vore alldeles döda, döda för alltid, just då står granen där grön och levande. Granen som vi tar in i våra hem fyller rummen med stark, frisk doft. Med granen kommer verkligt liv in i hemmen. Sommar och vinter lika grön påminner den oss om det eviga livet. Barnet i Betlehem sa vid mogen ålder: Jag är LIVET.

Himmelens salighet sänker sig ned till oss då han får tala med oss och handla med oss. Men när tjugonedag Knut kör julen ut så är dock granens tid förbi. Avbarrad och avklädd allt glitter och all härlighet så slängs den ut i mörkret därutanför. Också grane Hur kan den då vara ett Kristusträd?

Kanske den just då kan tala särskilt mycket om Jesus. Granen offrade sitt liv för att vi skulle få vara glada. Med julgranen kom det in en ny frisk anda i våra hem. Vi blev vänligare mot varandra. Barnägonen tindrade. Granen fick predika för oss om tjänandets storhet och glädje. Jesus är vår Frälsare. Han offrade sitt liv för att vi skulle få leva. Genom honom kommer en ny frisk anda i våra liv och våra hem, när vi tar emot honom.

I julgranens topp sätter vi stjärnan, Betlehemsstjärnan. Den påminner om de vise männen, som kom från österns länder till krubban i Betlehem. Vi har sett hans stjärna gå upp och kommer för att hylla honom. (Matteus 2:2). Dessa kloka karlar har fått många efterföljare. Miljoner och åter miljoner från världens alla hörn säger om detta barn i Betlehem: Jag kan inte leva utan det. Jag vågar inte dö utan det.

Jesus har blivit historiens medelpunkt. Allting räknas i år före och efter hans födelse. Jesus är världens medelpunkt. Gud kunde knappast valt en mer centralt belägen plats för sin Sons födelse än Betlehem. Där möts Afrika och Asien. Där ligger Europa inom räckhåll. Från Betlehem kunde budskapet om Jesus nå ut i alla riktningar.

Jesus är till för alla. Vi påminns om det då vi på julgranen sätter upp alla nationers flaggor. Inför barnet i krubban är där inte jude eller grek, svart eller vit, ryss eller amerikan, fattig eller rik. Vid krubban förenas vi som syndare inför samme store Frälsare. Nationernas flaggor på julens Kristus-träd påminner om detta. Alla folk skall göras till Jesu lärjungar. I granen sätter vi också upp julljusen. Det är sällan numera vi ser levande ljus i granen. Levande ljus har en alldeles särskild förmåga att tala till oss om det ljus, den värme och kärlek som vi får av Jesus.

Men också elektriska ljus kan hålla en predikan. Om Jesus är det stora ljuset så är vi de små ljusen. Genom dopet är vi inkopplade på den ström av kraft och glädje som går ut från Golgata. När vi vrider på strömbrytaren - när vi säger vårt ja till Jesus kommer kraften, ljuset, värmen till oss. Vi får en uppgift från honom - uppgiften att vara världens ljus. I granen hänger vi också glittret. Glittret hör ihop med ljuset, ty glittrets uppgift är att återspegla ljuset. När granens ljus är släckta saknar glittret egentlig betydelse. Men när ljuset tänds börjar glittret glänsa och lysa. Vi som har firat jul vid Jesu krubba får en stor uppgift. Vi får återspegla något av den glans som utgår från honom som är världens Ljus. Jesus är ljuset. Men han vill ha oss till sina strålar. Vi är inte självlysande. Vi måste för att klara uppgiften vara belysta och genomlysta av Jesu kärlek. Vi måste ständigt leva av den kärlek som möter oss i Barnet från Betlehem. Det finns många som sitter och väntar på en stråle av Guds kärleks ljus.